

Ω, δὴ τῷ Ἀναβαθμῶν, ΨΑΛΜΟΣ ρκθ'. 129.

Εν βαθείων ἐπέκραξά σοι Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον
τῆς φωνῆς μου. Γονηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς
τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Εἰς αἰομίας ᾠδῆς τιμωρῆς
Κύριε. Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι ᾠδὴ σοὶ ὁ ἰλασ-
μός ἐστιν. Ἐΐκεν τῷ ὀνόματί σου ὑπέμεινά σε Κύριε, ὑ-
πέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς παλαιάς μέλει νυκτός,
ὑπὸ φυλακῆς παλαιάς ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Ὅτι ᾠδὴ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλκος, καὶ πολλὴ παρ' αὐ-
τῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρωσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πα-
σῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν.

Ω, δὴ τῷ Ἀναβαθμῶν. ΨΑΛΜΟΣ ρλ'. 130.

Κύριε, ἐχ' ὑψώθῃ ἡ καρδία μου, καὶ ἐμπεριείδη-
σαν οἱ ὀφθαλμοί μου, καὶ ἐπορεύθω ἐν μεγάλοις,
καὶ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν,
ἀλλὰ ὑψώσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ὑπογεγαλακτισ-
μὸν ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν
ψυχὴν μου. Ἐλπίστω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ὑπὸ τῷ
νυτῷ, καὶ ἕως τῶ αἰῶνος.

Ω, δὴ τῷ Ἀναβαθμῶν, ΨΑΛΜΟΣ ρλβ'. 131.

Μνήσθῃτι Κύριε τῷ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς προαότιτος
αὐτῶν. Ὡς ᾤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἤσχετο τῷ Θεῷ Ἰα-
κώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμα οἴκου μου, εἰ ἀναβή-
σομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφ-
θαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνά-
παισιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἐως ἃ εὗρω τόπον τῷ Κυρίῳ,
σκηνώμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδὲ ἠκυσάμην αὐτῷ ἐν Εὐ-
φρατῇ. Εὐρύμην αὐτῷ ἐν τοῖς πεδίοις τῶ δρυμῶν. Εἰσε-
λάσάμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν. προσκυνησάμεν εἰς